

Vastine Espoon ympäristöyhdistys ry:n 18.3.2025 oikaisuvaatimukseen Espoon seurakuntayhtymän saamaan maisematyölupaan

Espoon kaupunkisuunnittelujohtajan myöntämä maisematyölupa Velskolan leirikeskuksen läheisyydessä oleviin Espoon seurakuntayhtymän omistamiin metsiin perustuu maisematyölupahakemukseen. Maisematyölupahakemuksen on tehnyt valtakirjalla Eteläinen metsäreviiri ry:n alueneuvoja Mikael Moring seurakuntayhtymän kiinteistöjohtajan antamalla valtakirjalla. Maisematyölupahakemus perustuu metsäsuunnitelmaan vuosille 2022–2031 ja kyseinen suunnitelma on sellainen, että sen jälkeen seurakuntayhtymän metsiä voidaan hoitaa jatkuvan kasvatuksen periaatteella. Aikaisemmin Velskolan metsiä on hoidettu jaksottaisella metsähoidon periaatteella.

Siirtymäkauden vuoksi kuviokohtaiset hakkuut on suunniteltu niin, että tulevaisuudessa jatkuvan kasvatuksen metsänhoito on mahdollista. Metsäkuvioiden nykyinen tila ja ikä eivät mahdollista jatkuvan kasvatuksen metsähoitoa otettavaksi käyttöön heti. Varsinkin kuusivaltaisilla kuviolla luontainen puiden taimettuminen ei ole mahdollista ilman aukkohakkuuta, jotta metsäpohjaan saadaan auringon valoa ja olosuhteet, jotka mahdollistavat metsän luontaisen uusiutumisen.

Myönnettyssä maisematyöluvassa kaupunkisuunnittelujohtaja on määritellyt paljon ehtoja, joita tulevaisuudessa hakkuissa tullaan luonnollisesti noudattamaan ja hakkuiden suunnitteluun sekä valvontaan panostetaan merkittävästi resursseja.

Espoon seurakuntayhtymän metsät ovat PEFC-sertifioinnin piirissä ja hakkuut suoritetaan PEFC-vaatimusten mukaan. Hakkuissa pysyvästi jätettyjen säästöpuiden lukumäärä on keskimäärin vähintään 10 kappaletta ja kuolleiden puiden lukumäärä keskimäärin vähintään 10 kappaletta hehtaarilla. Säästöpuut voidaan keskittää leimikkotasolla, joka voi koostua useista erillisistä metsikkökuvioista. Mikäli leimikkotasolla ei ole riittävästi kuollutta puuta, tehdään vähintään 2–5 tekopötkelöä hehtaaria kohden erityisesti lehtipuista. Monipuolisen lajiston ja riistan elinolosuhteiden turvaamiseksi kaikissa metsänkäsittelyn vaiheissa säilytetään tiheikköjä ja sekapuustoisuutta silloin, kun niitä esiintyy luontaisesti kuviolla ja kun sekapuustoisuus ei vaaranna kasvatettavien puulajien kasvatusta.

Kuviokohtaiset vastaukset:

Kuvio 1:

Kuviossa on riittävästi koivuja siemenpuiksi ja kuusikko uudistetaan siemenpuuhakkuulla koivikoksi.

Kuvio 12:

Jo olemassa olevaa taimiainesta on juuri kuvion lounaisosassa ja siksi poimintahakkuuta kohdennetaan ensin sinne ja muualla kuviolla vielä odotetaan taimettumista.

Kuvio 19:

Poiminta- ja pienaukkohakkuun raja voi olla hieman häilyvä: jos jostain kohtaa poimitaan enemmän, siihen tulee pieni aukko. Nimenomaan poistetaan huonokuntoisia puita ja jätetään parempikuntoisia kasvamaan.

Kuviot 23 ja 32:

Metsäinen maisema pellon suuntaan on mahdollista säilyttää.

Kuviot 31 ja 35:

Kuvioilla ei ole mäntyjä niin paljon, että ne riittäisivät siemenpuiksi. Siksi kuvioilla tehdään avohakkuu ja istutetaan mäntyä. Kaikki nykyiset männyt kuitenkin jätetään, jotta saadaan istutuksesta huolimatta jonkin verran täydennystä luontaisella siemennyksellä sekä maiseman ja monimuotoisuuden vuoksi. Kuvioille todennäköisesti syntyy luontaisesti myös lehtipuuta, mutta koska kasvupaikka on kuivahko, on pyrkimyksenä ensisijaisesti saada mäntyvaltainen sekametsä ja mahdollisesti syntyvä lehtipuun vesakko raivataan pääosin pois.

Espoossa 25.4.2025

